Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1885. Wydano i rozesłano dnia 16. Lutego 1885. **Część VI.**

Nr. 23.

Obwieszczenie.

Według §. 1 ustawy z 21. Grudnia 1884 dz. u. p. Nr. 197, mają być istniejące bezpośrednie i pośrednie podatki i opłaty z dodatkami podług obecnie ważnych ustaw podatkowych nadal pobierane w czasie od 1. Stycznia do końca Marca 1885, a to dodatki do podatku zarobkowego i dochodowego w wysokości oznaczonej ustawą skarbową z dnia 8. Kwietnia 1884 dz u. p. Nr. 45.

Na podstawie tej ustawy zarządza się przypisanie podatków stałych z uwzględnieniem prawnych terminów spłaty, od razu za cały rok 1885. Zmiany, jakieby w tem w skutek na ten rok uchwalić się mającej ustawy skarbowej zajść miały, uwzględnione będą przez dodatkowe sprostowanie.

Podatek gruntowy na podstawie wyników regulacyi tego podatku wymierza i nakłada się w miarę osiągniętych w duchu ustawy z 23. maja 1883 (dz. u. p. Nr. 83) rezultatów ewidencyi, i należy co do przypisania i ściągnienia podatku gruntowego za rok 1885 postąpić podług postanowień ustaw z 7 Czerwca 1881 dz. u. p. Nr. 49 i obwieszczenia c. k. Ministerstwa skarbu z 22. Czerwca 1883 dz. u. p. Nr. 119.

Przy wymiarze i przypisaniu podatku od budynków czyli podatku domowego ma być zastosowaną ustawa z 9. Lutego 1882 (dz. u. p. Nr. 17), dotycząca niektórych zmian ustaw o podatku domowym.

Przy podatku zarobkowym i dochodowym prócz ordynaryum pobrane być winien nadzwyczajny dodatek w wysokości ordynaryum.

Ci jednak kontrybuenci, których całkowita przypadająca od nich należytość podatkowa za cały rok 1885 w podatku zarobkowym i dochodowym w pierwszej klasie, lub w podatku dochodowym w drugiej klasie w ordynaryum kwoty 30 zł. wal. austr. nie przewyższa, mają spłacić dodatek nadzwyczajny tylko w wysokości siedmiu dziesiątych ordynaryum.

Roczna należytość w podatku gruntowym, domowo-czynszowym i klasowym, tudzież dochodowym, spłacaną być winna z dołu w ratach kwartalnych z końcem każdego kwartału, natomiast należytość w podatku zarobkowym z góry w półrocznych dnia 1. Stycznia i 1. Lipca każdego roku płatnych ratach. Należy zatem przy pierwwymienionych rodzajach podatków przypadającą za czas od 1. Stycznia do końca marca 1885 należytość w podatku zarobkowym dnia 1. Stycznia 1885 w pełnej za pierwsze półrocze 1885 już należnej kwocie pobierać.

Co do sporządzenia i przedłożenia fasyi dochodu i wykazania stałych poborów, jakoteż względem wymiaru i zapłaty podatku dochodowego na rok 1885, podaje się do powszechnej wiadomości następujące postanowienia:

1. Fasye i wykazy celem wymiaru podatku dochodowego na rok 1885 winne być w dotychczasowej, instrukcją z dnia 11. Stycznia 1850 przepisanej formie ułożone i do końca Stycznia 1885 do właściwych władz wymiarowych wniesione.

2. Przy zeznaniu dochodu w pierwszej klasie, tudzież dochodu w drugiej klasie nie pochodzącego ze stałych poborów, służyć mają za podstawę do obliczenia przeciętnego czystego dochodu opodatkowaniu na rok 1885 podlegającego dochody i wydatki z lat 1882, 1883 i 1884.

3. Postanowienia §§. 21 i 22 ces. patentu z dnia 29. Października 1849 zastosowane być mają do kwot pochodzących ze stałych poborów II klasy w roku 1885 przypadających.

Strony obowiązane do wypłaty stałych poborów winne przy wypłacie takowych potrącać oznajmiony im podatek dochodowy i odsyłać takowy do c. k. kas podatkowych.

4. Odsetki i renty III klasy podlegające fasyonowaniu ze strony uprawnionych do pobierania tychże, mają być zeznane podług stanu majątku i dochodu z dniem 31. Grudnia 1884.

5. Przysługujące przedsiębiorcom przemysłowym prawo potrącania podatku dochodowego, przypadającego od procentów kapitałów u nich lokowanych, przy wypłacie procentów, jest ważne także na rok 1885.

Posiadaczom budynków uwolnionych czasowo całkiem lub częściowo od podatku domowoczynszowego wymierzyć należy pięć od sta tytułem podatku na rok 1885 od czystego dochodu rocznego uzyskanego z tychże budynków, to jest kwoty pozostałej z całorocznego czynszu brutto po potrąceniu prawnie dozwolonych procentów na utrzymanie budynków, a przy budynkach wolnych całkowicie od podatku domowoczynszowego także po potrąceniu przypadających w roku 1885 i należycie udowodnionych procentów od kapitałów ubezpieczonych na budynku wolnym od podatku domowoczynszowego.

W mowie będący 5% podatek winien być równie jako podatek domowoczynszowy spłacany z dołu w ratach z końcem każdego kwartału już należnych i winien być uważany jako podatek realny, któremu ustawnicze prawo zastawu na nieruchomości przysłuża.

We Lwowie dnia 21. Stycznia 1885.

Nr. 24.

Rozporządzenie

c. k. krajowej Dyrekcyi skarbu we Lwowie z dnia 20. Grudnia 1884 l. 1945.

Stałe opodatkowanie.

Pobór dodatku krajowego od pięcioprocentowego podatku z budowli czasowo uwolnionych od podatku domowoczynszowego.

Do wszystkich c. k. Starostw, urzędów podatkowych, Administracyi podatkowej we Lwowie i miejscowej komisyi podatkowej w Krakowie.

Kraj. Dyr. sk. L. 1945 praes.

Na posiedzeniu dnia 18. października 1883 przy rozprawie nad rubr. XII budżetu krajowego na rok 1884 „Dochód z dodatku krajowego do podatków“ powziął Sejm następującej treści uchwałę:

„Sejm wzywa c. k. Rząd, aby polecił urzędom podatkowym, pobierającym pięcioprocentowy podatek dochodowy od dochodu z budowli uwolnionych od płacenia podatku domowo-czynszowego, pobierać dodatek krajowy od tego pięcioprocentowego podatku dochodowego.“

Na posiedzeniu z dnia 23. Października 1884 wys. Sejm przyjął do wiadomości oświadczenie komisyi budżetowej, uznająca trafność interpretacyi Wydziału krajowego co do rozciągłości tej uchwały sejmowej w tym duchu, iż zastosowanie jej do domów w miasteczkach i na wsi od podatku czynszowego czasowo uwolnionych, a pomimo tego dodatkiem krajowym od odpisanego podatku czynszowego już obłożonych, nie było w intencyi wys. Sejmu, iż zatem uchwała ta dotyczy tylko nowych budowli w miastach, wolnych przez pewien czas od podatku domowoczynszowego, które na mocy uchwały sejmowej z dnia 28. Września 1868 (dz. ust. kraj. Nr. 20) są uwolnione na ten sam czas także od opłaty dodatku krajowego, przypadającego od tegoż podatku.

Wobec faktu, że uchwała sejmowa z 11. Października 1883 ustanowiła pobór dodatku krajowego do podatku dochodowego od budynków wolnych od podatku domowoczynszowego jako jeden ze środków pokrycia potrzeb krajowych w budżecie na rok 1884, powinno wykonanie tej uchwały nastąpić już począwszy od 1. Stycznia 1884.

Poleca się zatem władzom i urzędom podatkowym, aby od budynków w miastach, które z tytułu nowej budowli czasowo od podatku domowoczynszowego i na ten sam czas także od opłaty dodatku krajowego, przypadającego od odpisanego podatku czynszowego są uwolnione, dodatkowo za rok 1884 przypisały i ściągnęły dodatek krajowy od pięcioprocentowego podatku w wysokości ustanowionej na pokrycie niedoboru funduszu krajowego w roku 1884, a obwieszczonej w dodatku do dziennika rozporządzeń Minis. skarbu ex 1884 Nr. 14, aby zaś nadal przypisywały i ściągały dodatek krajowy od pięcioprocentowego podatku w tej wysokości, w jakiej ten dodatek do podatków stałych w każdym następnym roku ustanowiony będzie.

We Lwowie, dnia 20. Grudnia 1884.